

[Axel Ivan Pedersen.]

holds indflydelse herpå, og i arbejdet bør man inddrage de videnskabelige forskningsresultater, der måtte foreligge, på såvel det medicinske som det sociale område, såvel inden for som uden for landets grænser, for derigennem at finde veje til på frivilligt grundlag at kunne modvirke alkoholmisbrug, f. eks. som nævnt gennem et intensivt oplysningsarbejde.

Erik Hansen (Vejle amt): De bestemmelser, der findes i handelsministerens forslag til lov om restaurations- og hotelvirksomhed m. v., har hidtil været at finde i beværterloven, der, når dette lovforslag vedtages, vil blive ophævet. Både handelsministerens fremsættelse og de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, er meget udtømmende, hvorfor jeg ikke her ved første behandling skal komme ind på alle de enkeltheder, der findes i lovforslaget.

Handelsministeren har med enkelte undtagelser fulgt den betænkning, der blev afgivet af handelsministeriets beværterlovsudvalg i oktober sidste år. Det foreliggende lovforslag vil betyde en stærk forenkling og liberalisering i forhold til gældende lov, hvad jeg tror vil blive hilst med stor tilfredshed af erhvervets udøvere. Man har for tiden ikke mindre end fem kategorier af bevillinger. Efter lovforslaget vil man i fremtiden kun få to former for næringsadkomst, nemlig 1) næringsbrev til udøvelse af den af loven omfattede virksomhed, 2) et sådant næringsbrev i forbindelse med alkoholbevilling til de af loven omfattede virksomheder, der serverer stærke drikke. Hertil kommer som hidtil særlige lejlighedstilladelser, marketenderitilladelser og pensionatstilladelser. Efter lovforslaget kan enhver, der opfylder betingelserne for at få udstedt næringsbrev, uden bevilling få et sådant som restauratør og hotelvært, når der ikke skal serveres stærke drikke. Næringsbrevet gælder for faste forretningssteder i hele landet, og dette må være en naturlig konsekvens af den liberalisering, der har fundet sted ved næringslovens revision. Vi kan fuldt ud tiltræde dette.

Vi kan også tiltræde, at man fortsat skal have bevilling, såfremt man ønsker at udskenke stærke drikke, og finder det rimeligt og rigtigt, at udstedelsen af disse bevil-

linger overlades til kommunalbestyrelserne efter forhandling med politiet. Bevillingsmyndighederne er nu forskellige i købstadkommunerne og landkommunerne, men da vi fra 1. april bortset fra amtskommunen, som hidtil har været bevillingsmyndighed for landkommunerne, kun har én slags kommuner, er det rigtigt, at afgørelserne træffes på lokalt plan, og at bevillingsmyndigheden bliver den samme for hele landet. At bevillingernes løbetid generelt bliver ens — nemlig 8 år — finder vi også rigtigt.

Giver en kommunalbestyrelsesmyndighed afslag på en ansøgning om bevilling, vil den efter lovforslaget få pligt til at oplyse, at afgørelsen kan indbringes for landsbevillingsnævnet, der skal erstatte det nuværende overbevillingsnævn. Vi finder det fornuftigt, at denne ankemulighed og pligten til at oplyse herom er nedfældet i loven.

Man har i lovforslaget sat en aldersgrænse på 25 år for opnåelse af alkoholbevilling. Vi er villige til i udvalget at drøfte, om det er den rigtige aldersgrænse.

Folketinget vedtog den 28. maj 1963 det finansieringsforbud, der stadig er gældende, men som et flertal af kommissionen har ønsket ophævet. Jeg tror, handelsministeren har gjort rigtigt ved at bevare dette finansieringsforbud i lovforslaget. Vi har en dygtig, fri og uafhængig restauratørstand, der, hvis finansieringsforbudet blev ophævet, meget let kunne komme i stærk økonomisk afhængighed af sine leverandører. Finansieringsforbudet må også ses som et værn mod udenlandske firmaers, især bryggerikoncerners, indtrængen på restaurationsområdet, en mulighed, der vil blive større ved Danmarks eventuelle indtræden i fællesmarkedet, hvis vi ikke opretholder finansieringsforbudet.

Stærkt øl må jo efter lovforslaget ikke mere serveres i marketenderierne, hvorimod der vil blive givet adgang til at servere bordvin. Hr. Axel Ivan Pedersen gjorde nogle bemærkninger herom og oplyste, at der ikke var fuld tilslutning i socialdemokratiet hertil. Jeg kan sige, at vi har faktisk betragtet det som noget, der havde fuld tilslutning i kommissionen, hvor alle implicerede parter var repræsenteret. Men for det konservative folkeparti er det ikke nogen principiel livssag, så jeg mener, at vi kan drøfte dette med ministeren i udvalget, og